

Schmitz

andere wegen bewandelen. In dat geval zou ik ook zelf niet tevreden zijn en zou ik zeker initiatieven nemen.

De cijfers zijn altijd een lastige zaak geweest en dan praten wij ook nog in vervelende termen als "productiecijfers", terwijl het over mensen gaat. De heer Middel vraagt terecht om inzicht in de kwaliteit van de beschikkingen en vooral om inzicht in de vraag of er een verschuiving optreedt. Een indicatie zou bijvoorbeeld zijn hoeveel beroepen gegrond zijn verklaard. Ik heb daarover onlangs gesproken met de vreemdelingenrechtters. Ik zal een weg zoeken waarlangs wij de Kamer inzicht in de kwaliteit kunnen bieden; die staat mij niet meteen voor ogen. Tegen de heer Rijpstra heb ik al gezegd dat ik het overzicht, waar hij om vroeg, beschouw als een eenmalige zaak. Ik ga ervan uit dat wij niet elke maand, elke week of zelfs nog vaker zouden moeten rapporteren.

Mevrouw **Sipkes** (GroenLinks): Voorzitter! De heer Middel zei dat hij van de cijfers knettergek wordt. Ik kan mij voorstellen dat de staatssecretaris er langzamerhand een punthoofd van krijgt, maar het is wel een feit dat wij al jaren over die cijfers praten. Ik zal beslist niet zeggen dat er met cijfers gesjoemeld wordt. Ik wil wel zeggen dat wij de afgelopen jaren steeds zijn geconfronteerd met wisselende cijfers en andere inschattingen. Wanneer verandert dat nu? Gegeven de stand van de automatisering moet het toch mogelijk zijn om met een druk op een paar knoppen de verschillende data eruit te krijgen? Het is al moeilijk genoeg om het beleid gestalte te geven; de gegevens moeten in elk geval helder zijn. Ik hoef ze niet maandelijks te ontvangen, laat staan wekelijks, maar in de afgelopen jaren is wel keer op keer gebleken dat ze moeilijk te verkrijgen zijn. Kan de staatssecretaris aangeven waar het in de keten goed gaat en waar verkeerd, en hoe ervoor kan worden gezorgd dat de gegevens wat makkelijker te verkrijgen zijn?

Staatssecretaris **Schmitz**: Mijnheer de voorzitter! Ik begrijp de zorgen

van de Kamer over de cijfers wel enigszins. Ook het kabinet worstelt daar vaak mee. Ik meen echter dat wij nu juist in de vier kwartaal-rapportages overeenkomstig het stappenplan hebben geprobeerd om de cijfers heel systematisch in een continue lijn te brengen. Ik meen dat de verwarring daarover duidelijk is weggehaald, maar het blijft een gevoelige materie.

Ik meen dat ik een vraag over de automatisering nog niet heb beantwoord. Ik weet niet meer wie die heeft gesteld, maar het ging om de afstemming van de gegevens tussen het COA en de IND. Vraag mij niet om uit te leggen waarom dat technisch zo moeilijk is, maar wij tobben er al maanden mee en ook daarom wisselen de cijfers nogal eens. Het lijkt een doodoener als ik zeg dat dit onderwerp de voortdurende aandacht heeft, maar het is werkelijk een feit dat ik ook zelf als verantwoordelijke voor het beleid dan beter met de cijfers uit de voeten zou kunnen. Ik weet dat er op dit punt hard gewerkt wordt en ik hoop de Kamer over enige tijd te kunnen melden dat bijvoorbeeld de afstemming tussen de IND en het COA gerealiseerd is. Nogmaals, met betrekking tot het stappenplan meen ik dat wij met een redelijke continuïteit met hetzelfde cijfermateriaal hadden kunnen werken, maar helemaal opgelost is het probleem nog niet.

Mevrouw **Roethof** (D66): Voorzitter! Ik ben een beetje de weg kwijt en vraag mij af wat het CDA nu precies wil. In eerste aanleg vroeg de heer Verhagen om een extern onderzoek, bijvoorbeeld door de Algemene Rekenkamer, naar de cijfers. In tweede aanleg wilde hij ineens een extern onderzoek naar de aard van de beschuldiging. Dat is toch iets totaal anders. Aangezien hij de staatssecretaris naar de Kamer heeft laten komen, verneem ik graag welk extern onderzoek hij nu eigenlijk wil, naar het lekken door ambtenaren of naar de cijfers?

De heer **Verhagen** (CDA): Voorzitter! Misschien heeft mevrouw Roethof totaal andere oren. Immers, in eerste termijn heb ik een vraag gesteld die ik in tweede termijn heb herhaald

omdat de staatssecretaris niet positief reageerde. Ik vroeg de staatssecretaris of zij bereid was om een kort extern onderzoek te laten uitvoeren naar de beschuldigingen, bijvoorbeeld door de Algemene Rekenkamer die de asielprocedure al eerder heeft onderzocht. Nadat ik dit in eerste termijn naar voren had gebracht, stelde de staatssecretaris dat zij op basis van de geruchten de zaak had bekeken en dat gebleken was dat er geen enkel bewijs was. Daarom zag zij af van een extern onderzoek naar de aard van de beschuldigingen. Ik verzoek mevrouw Roethof om ook in eerste termijn goed naar mij te luisteren.

De heer **Bremmer** (CDA): Voorzitter! De staatssecretaris heeft zojuist toegezegd met de cijfers te komen. In het verleden kregen wij behalve kwartaalcijfers jaarcijfers. Zo heb ik nu de jaarcijfers van de IND over 1994 voor mij. Sinds enige tijd krijgen wij die cijfers niet meer. Is het mogelijk om ze in de toekomst weer wél te krijgen? Is het voorts mogelijk om met betrekking tot de toegezegde cijfers een uitsplitsing te krijgen naar het land van herkomst en naar statusverlening? Wij zouden dat zeer op prijs stellen.

Staatssecretaris **Schmitz**: Voorzitter! Als staatssecretaris van Justitie moet ik de Kamer melden dat ik werkelijk niet weet wat voor cijfers de heer Bremmer nu nog bedoelt. Ik verzoek hem alle kwartaalrapportages over 1995 en 1996 te bekijken. Die zijn inderdaad gekomen ná de jaarcijfers over 1994. Daarin is alles uitgesplitst. Voor het overige zou ik tot de heer Bremmer willen zeggen: komt u bij mij; u kunt alle cijfers krijgen die u hebben wilt; wij zijn zo open als wat en openheid leidt tot debat, zoals nu blijkt.

Vragen van het lid Janmaat aan de minister van Binnenlandse Zaken, over de uitlatingen door het GOA (Gemeenschappelijk overleg allochtonen) uit Amsterdam ten opzichte van blanke ambtenaren.

De heer **Janmaat** (CD): Mijnheer de

Janmaat

voorzitter! De verkiezingen komen eraan; ze sluipen naderbij. Dit vragenuur gaat uitsluitend over allochtonen en asielbeleid. Waar dat in het vermogen van de CD ligt, zullen wij de discussie over die onderwerpen blijven bevorderen. Zij betreffen immers een van de belangrijkste beleidsaspecten in dit land.

De zorgen over deze zaken nemen nog toe, voorzitter, wanneer er opmerkingen worden gemaakt en zich ontwikkelingen voordoen zoals nu in Amsterdam is gebeurd. De bedoelde uitlatingen van het GOA liegen er niet om. Als het "andersom" zou zijn geweest, zou de minister van Justitie, wellicht ook de minister van Binnenlandse Zaken, er als de kippen bij zijn geweest om weer het toverwoord "discriminatie" te gebruiken. Nu het echter voor een groot gedeelte de zwarte bevolking betreft, schijnt alles te mogen gebeuren.

Nogmaals, de zorgen nemen toe. In Amsterdam-Zuidoost lijkt de mening te gaan heersen dat iedereen discrimineert en dat het zaak is om de mensen goed onder druk te zetten; dan komt het er vanzelf uit. Daartoe is dan de veelbesproken, in de krant gepubliceerde Elliotmethode gehanteerd. Dat is een uit Amerika overgenomen instrument dat de Verenigde Staten blijkbaar als oorlogsbuit, samen met Werner von Braun, uit Duitsland hebben meegenomen. Dat soort methodes zijn het.

Wij vragen de minister van Binnenlandse Zaken of hij het goedkeurt dat dergelijke methodes in Nederland worden gebruikt. Want je kunt wel gaan zoeken en mensen onder druk zetten, maar wat is de volgende stap? Ik geloof dat wij in Deventer nog een aantal middelen hebben uit vervlogen tijden, zoals een pijnbank. Als je daar op wordt gelegd, kom je tot de meest absurde uitspraken.

De **voorzitter**: Ik verzoek u bij het onderwerp te blijven.

De heer **Janmaat** (CD): Dit hoort bij het onderwerp.

De **voorzitter**: Ik denk van niet.

De heer **Janmaat** (CD): Dat spijt mij voor u, maar dat is wél zo.

De **voorzitter**: Wilt u uw vragen afronden?

De heer **Janmaat** (CD): Voorzitter! Wij vinden die methode absoluut verwerpelijk. Het is eigenlijk gênant dat het in Nederland mogelijk is. De vraag is dan ook of de minister dat ook vindt. Wil hij hiertegen eindelijk een vermanende vinger opsteken of blijft hij zeggen "de Bijlmer is een speciaal gebied met zoveel problemen en zoveel zwarte mensen, daar moet alles kunnen, ook belediging en onder druk zetten van uiteindelijk autochtone Nederlanders"? Maar wij vinden het een schandaal.

De volgende vraag is of dit soms een methode is die ertoe moet leiden dat ambtenaren vanwege dit soort praktijken hun baan opzeggen, zodat de veelbewierookte allochtonen de functies van de ambtenaren kunnen innemen.

□

Minister **Dijkstal**: Voorzitter! Ik geloof dat de aanleiding tot dit geheel een bijeenkomst is van het Gemeenschappelijk overleg allochtonen in Amsterdam. Daarvan heb ik een positieve indruk, al was het alleen maar omdat ik daar in het verleden vaker het woord heb mogen voeren. Het toeval is dat ik deze bijeenkomst geopend zou hebben, ware het niet dat ik op het laatste moment niet kon. Een van medewerkers heeft daar toen in mijn naam gesproken.

Dat zou kunnen veronderstellen dat ik exact op de hoogte was van wat daar op gemeentelijk niveau besproken was en dat ik daar wat van vond. Welnu, beide is niet het geval. Ik ben dus niet op de hoogte van wat daar allemaal besproken is en ik heb daarvan in de kranten niet zo'n nauwkeurig verslag gelezen dat ik een beeld heb. Bovendien ga ik daar niet over.

Dus als de heer Janmaat mij vraagt of ik de methode gênant vind dan wel of die methode door BiZa is goedgekeurd, kan ik hem meedelen dat dit laatste in dit land niet nodig is. Gezien de autonomie van de lokale overheden en de vrijheid van de burgers worden al deze dingen niet vooraf ter goedkeuring aan BiZa voorgelegd. En dat is maar goed ook. Ik heb dus niets af- en niets goedgekeurd. Ik geef er nu ook niet zomaar een oordeel over, tenzij de grenzen van de wet worden

overschreden. Maar wij hebben in dit land een andere procedure om dat aan de kaak te stellen.

□

De heer **Janmaat** (CD): Voorzitter! In ieder geval heeft de minister geprobeerd antwoord te geven op de eerste vraag. Het antwoord op de tweede vraag laat de minister gemakshalve maar achterwege.

Ik zal die vraag iets anders formuleren. Wil de minister uitzoeken wat de Elliotmethode precies is? Inderdaad is er niet veel over gepubliceerd, maar dat is wel voldoende om bij een aantal mensen afschuwwekkende ideeën naar voren te brengen. Als dat wordt geconstateerd, maakt de minister dan gebruik van zijn bevoegdheden? Hij is namelijk niet zomaar iemand die hier toevallig zit en zegt: dat is allemaal gedecentraliseerd, wij vinden eigenlijk alles prima en wij hebben niets te vertellen. Dit laatste is niet waar, want de minister heeft zeer veel macht. De CD vraagt hem om die macht te gebruiken, als inderdaad blijkt dat de genoemde methode voor Nederland onaanvaardbare consequenties heeft. Als de minister dat niet doet, is de vraag of dat een methode is om blanke ambtenaren weg te pesten.

□

Minister **Dijkstal**: Voorzitter! Er moet sprake zijn van een ernstige misvatting, want ik heb niet gemakshalve een vraag niet beantwoord. Ik heb er echter een beetje een hekel aan om flinke uitspraken te doen over zaken waar ik geen verantwoordelijkheid voor draag. Als er op lokaal niveau congressen worden georganiseerd waar uitspraken worden gedaan, dan betreft dat namelijk de lokale autonomie. Ik heb het volste vertrouwen in zowel de leden van de gemeenteraad van Amsterdam als de leden van de verschillende deelraden aldaar dat zij hun parlementair werk doen. Ik ga dus niet op die stoel zitten.

Dan resteert de vraag of ik bereid dan wel genegen ben om de Elliotmethode te onderzoeken. Het antwoord daarop is: nee, ik zie daar op dit moment geen enkele noodzaak toe.

□

Mevrouw **Schuurman** (CD): Voorzitter! Is het minister Dijkstal ook bekend dat de heer Wouter Gortzak de methode die daar is toegepast, verfoeit?

□

Minister **Dijkstal**: Voorzitter! Als mevrouw Schuurman hier de heer Wouter Gortzak ten tonele voert, komen allerlei herinneringen uit de jaren zeventig bij mij boven. Dat waren toch de jaren dat wij in dit gepolariseerde Nederland tussen al die verschillende politieke partijen heftige gevechten hebben geleverd.

Maar goed, dit was meer een opstapje. Ja, het is heel interessant om te weten wat de heer Gortzak daarvan vindt. Ik sluit ook niet uit dat er mensen zijn die die methode, waar ik weinig van af weet, goed vinden en dat er misschien ook velen zijn die die methode niet goed vinden. Dat kan allemaal zo zijn.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:
- **de brief van de minister van Buitenlandse Zaken over de stand van zaken met betrekking tot de aanstaande Inter-gouvernementele conferentie in Amsterdam (24609, nr. 18).**

De beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Van den Bos** (D66): Mijnheer de voorzitter! De parlementaire betrokkenheid bij het Europese integratieproces is veel groter dan nogal wat mensen denken. En terecht, want de Europese samenwerking is in de eerste, tweede en laatste plaats een Nederlands belang.

Het is goed dat wij vandaag wederom over het Verdrag van Amsterdam discussiëren, hoewel de onderhandelingen nog volop aan de gang zijn. Onze regering kan in dit stadium natuurlijk niet op alle punten het achterste van haar tong laten zien. Of beter gezegd: van haar dubbele tong, waarmee zij gedwongen is te spreken, namelijk die van voorzitter en die van onderhandelaar. Als Kamer verlangen wij van de bewindslieden dat zij de partners op

één lijn brengen en compromissen zoeken, maar tegelijkertijd vragen wij van hen toch vooral ook te knokken voor het Nederlandse standpunt. Eigenlijk kan zo'n dubbelrol niet, maar het moet toch.

Het toch wat bizarre gevolg is dat voorzitter Nederland ervoor pleit op termijn af te zien van het beginsel dat elk land vertegenwoordigd is in de Commissie, terwijl lidstaat Nederland dit bestrijdt door vast te houden aan de eigen commissaris. Niemand wil dat de Commissie na nieuwe toetredingen onbepaald uitbreidt. En tegelijkertijd hecht ook de Kamer bijzonder aan het behoud van de eigen commissaris. De regering moet derhalve op zoek naar zoiets als de kwadratuur van de cirkel. Knappe koppen hebben inmiddels ook dit ooit voor onoplosbaar gehouden probleem toch opgelost. Dus wie weet! Als de grote landen hun tweede commissaris opgeven, hoeft er bij de eerste uitbreidingsronde overigens geen probleem te zijn. Wij moeten er wel voor waken dat de grote landen voor hun inschikkelijkheid een te grote prijs vragen ten aanzien van de weging van de stemmen. Mijn fractie lijkt een dubbele weging, waarbij de bevolkingsgrootte meetelt, redelijk en bovendien niet slecht voor Nederland.

D66 vond en vindt nog steeds dat voor alle besluiten die de Raad met meerderheid van stemmen neemt, het Europees Parlement een medebeslissingsrecht zou moeten hebben. In hoeverre kunnen wij dit resultaat ook verwachten? Wij vinden het prima als de samenwerkingsprocedure wordt opgeheven. Maar betekent dit dat alle beslissingen die hieronder vielen nu ook naar de categorie "medebeslissing" worden geschoven? En, zo neen, waarom dan niet?

Ik heb mij erover verbaasd dat er geen enkele rol voor het Europees Parlement is voorzien bij de beslissing over toestemming voor intensievere samenwerking. Dat is het punt van de flexibiliteit. Is de regering bereid zich hiervoor alsnog in te spannen?

Wij kennen als D66 de weerstanden, maar wij blijven het een abnormale situatie vinden dat het Europees Parlement niets te zeggen heeft over de helft van de begroting. Ik zou het echter onverteerbaar vinden als de financiering van het beleid ten aanzien van de tweede en

de derde pijler onder de verplichte uitgaven gebracht zou worden en het democratisch tekort weer verder zou toenemen. Het institutioneel akkoord moet er dus komen.

Overigens ben ik van mening dat het aantal keren dat het Europees Parlement in Straatsburg vergadert, niet in het verdrag thuishoort.

Mevrouw **Van Rooy** (CDA): Hoorde ik de heer Van den Bos zeggen dat het institutioneel akkoord er dus moet komen? Vindt hij dat een goede oplossing op het terrein van de financiën? Wij hebben eerder de indruk dat het een nogal onduidelijke situatie creëert en dat het veel helderder is wanneer de uitgaven op deze terreinen onder de normale regels van het Europees begrotingsrecht vallen. Dan krijgt het Europees Parlement er volwaardige controle op.

De heer **Van den Bos** (D66): Ook ik ben van mening dat het laatste moet gebeuren. Mocht dat niet mogelijk blijken te zijn – de weerstanden zijn gigantisch – dan is de tweede beste oplossing om tot een institutioneel akkoord te komen.

De heer **Rouvoet** (RPF): Ik stel even een detailvraag. De heer Van den Bos zei dat het aantal keren dat het Europees Parlement in Straatsburg vergadert, niet in het verdrag thuishoort. Gaat het alleen om het aantal keren of ook om het feit zelf?

De heer **Van den Bos** (D66): Ook om het feit zelf. Dat had u volgens mij allang begrepen.

De heer **Rouvoet** (RPF): Nou, niet echt.

De heer **Van den Bos** (D66): Voorzitter! In de tekst van het Nederlandse voorzitterschap wordt niet meer gesproken over "het verbieden" van discriminatie, zoals in de oorspronkelijke Ierse tekst, maar uitsluitend over "de bestrijding" ervan. Dit betekent dat er wel maatregelen afgesproken kunnen worden, maar dat er geen sprake meer is van enige rechtswerking. Mijn fractie betreurt dit. Kan de regering beargumenteren waarom zij van het Ierse voorstel is afgeweken? Wij juichen het Nederlandse initiatief toe om de Schengenwetgeving in het verdrag onder te brengen. Het grote voordeel is inderdaad dat landen die